

Søndagshilsen d. 22. marts 2020.

Herren velsigne dig og bevare dig
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred!
Amen!

Min mor blev konfirmeret i oktober 1940. I en vanskelig tid, i et besat Danmark.

Det er 80 år siden, og jeg har to konfirmationssange, som blev skrevet til hende dengang – for 80 år siden. Jeg har også et billede af hende, i konfirmationskjolen, som sikkert har været hjemmesyet, af beskedne materialer. Dengang var der både efterårs- og forårskonfirmation. Nu holder langt de fleste kirker kun forårskonfirmation.

I år gør omstændighederne, at vi ikke får nogen forårskonfirmationer i Danmark, men til gengæld både sommer- og efterårskonfirmationer. De kommer til at strække sig fra juni til oktober. Det bliver mærkeligt. Jeg vil gerne sige tak til jer konfirmationsfamilier, fordi I holder modet og glæden oppe hos hinanden, både konfirmander, forældre og søskende.

Det gælder for os alle sammen, unge og gamle og alle midt imellem, at vi skal vise hinanden, at vi godt kan tåle at gøre tingene anderledes, når vi skal. Vi skal tåle en vanskelig tid. På én eller anden underlig måde giver det nemlig overskud til at hjælpe og trøste dem, der er ude i situationer, hvor det faktisk gælder liv eller død. Og vi har pligt til at fortælle hinanden, at der er lys og håb, fordi Gud er der og vil hjælpe os med at holde fast i dette håb. Om Dronningen også, ligesom konfirmanderne, kan udskyde sin 80 års fødselsdagsfest, ved jeg ikke. Men hun er gået foran ved at vise, at det ikke er d. 16. april, der skal fejres stor, rund fødselsdag. Netop torsdag d. 16. april skulle konfirmanderne og jeg have øvet konfirmationen: hvordan skal vi gå, sidde, stå...

Nu bliver det udsat, og det skal vi tåle – ligesom rigtig mange mennesker tåler mange ting i disse uger. Corona pandemien kan på nogle områder sammenlignes med Den spanske syge: Der er mange mennesker, der uafhængigt af hinanden har talt til mig om den spanske syge i 1918. Én skriver bl.a.: Jeg har tænkt så meget på min mor i denne tid. Hun var 8 år, da den spanske syge begyndte.

Andre har minder om polio epidemien i 1952. Mange børn blev smittet og indlagt, og på grund af smittefaren måtte de ikke få besøg af deres forældre og søskende – kun kigge på dem gennem et vindue. Men der var en sygeplejerske, der holdt de syge børn i hånden, så jeg på et billede fra dengang. Det er også en slags vindue, der er mellem de indlagte corona patienter og deres læger og sygeplejersker: sundhedspersonalet kigger på patienterne gennem deres rumdragter og værnemidler. Men som en yngre kvindelig patient, der havde haft et virkelig hårdt sygdomsforløb på Intensivafdelingen, sagde i et interview: Det betød alverden for mig, at de kiggede mig i øjnene og behandlede mig som – et menneske. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at denne næstekærlige måde, sundhedspersonalet opførte sig på, har en parallel i kristendommens næstekærlighed. Som Jesus siger:

Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele sin sjæl og af hele dit sind – og din næste som dig selv!

Den spanske syge... Ja, jeg skrev noget vrøvl i sidste uges søndagshilsen, tror jeg.

Jeg mente at huske en dagbogsoptegnelse, min morfar havde gjort i 1918:

”Fluesvamp er godt mod den spanske syge”.

Og ja, jeg har ledt efter hans dagbog, men ikke fundet den. Men jeg er kommet i tanker om, at han garanteret skrev noget helt andet. Noget med, at et eller andet er godt mod den spanske flue. Altså den spanske in-flue-nza.

Og sådan spiller hukommelsen én et puds. Ganske ofte! Må din vej gå dig i møde – indtil vi ses igen!
Guds fred og de venligste hilsener

Sognepræst Susanne Andersen
6443 1247. LSAN@km.dk

*Fader vor, du som er i Himlene,
helliget vorde dit navn, komme dit rige.
Ske din vilje, som i Himlen, således også på jorden.
Giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere.
Og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde,
thi dit er riget og magten og æren i evighed.
Amen.*

Pilgrimssangen

1. Må din vej gå dig i møde,
og må vinden være din ven,
og må solen varme din kind,
og må regnen vande mildt din jord,
indtil vi ses igen
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

2. Må din dag se mange timer,
og må natten skænke dig sin fred,
og må mørket læge dine sår,
og må lyset leve i dit blik,
indtil vi ses igen
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

3. Må din lut få mange strenge,
og må tanken spænde højt sin flugt,
må din visdom finde til sin brønd,
og din latter lette som en fugl,
indtil vi ses igen
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

4. Må din tro bevare gløden,
og dit håb sit stærke vingeslag,
og må kærligheden fylde dig,
og din Gud velsigne dig og dit,
indtil vi ses igen
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

v. 1 Per Harling
v. 2-4 Holger Lissner 2005